୧୭-୧୨-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓଁ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ସତଗୁରୁ ପିତା ତୁମମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମର ଚରିତ୍ର ବହୁତ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଦିବ୍ୟ ହେବା ଦରକାର ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଡ୍ରାମାରେ କେଉଁ ପ୍ଲାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଜନା ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ କାହାକୁ ଦୋଷ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ?

ଉ□ର:- ଡ୍ରାମାରେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶର ପ୍ଲାନ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଟେ, ଏଥିରେ କାହାର ବି ଦୋଷ ନାହିଁ । ବ□ମାନ ସମୟରେ ଏହାକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତିକୁ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ କ୍ରୋଧ ଆସିଯାଇଛି । ତେଣୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ, ଘର ସବୁ ଭାଙ୍ଗିଯିବ, ପ୍ରବଳ ବନ୍ୟା ଆସିବ, ମରୁଡି ପଡିବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସନ୍ତାନାମାନେ - ଏବେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ନିଜର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ତୁଟାଇ ଦିଅ, ସତଗୁରୁଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲ । ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଦୈହିକ ଚେତନାକୁ ଭୁଲି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଚାଲ ।

ଗୀତ:- ହମେ ଉନ ରାହୋଁ ପର ଚଲନା ହୈ...

ଓଁ ଶାନ୍ତି । କେଉଁ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ ? ଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଇଏ କେଉଁ ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି ? ଉଠିବା ବସିବା ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ବାହାରୁଛି ବାଃ ଗୁରୁ । ଗୁରୁ ତ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି । ବାଃ ଗୁରୁ କାହାକୁ କହିବା ? କାହାର ମହିମା ଗାନ କରିବା ? ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ସତଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତ ଢେର ଗୁରୁ ରହିଛନ୍ତି । କିଏ କାହାର କିଏ କାହାର ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ସଚ୍ଚା ସତଗୁରୁ ହିଁ ସେହି ଏକା ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ହିଁ ବାଃ-ବାଃ କରାଯାଉଛି । ଯଦି ସଚ୍ଚା ସତଗୁରୁ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ମିଛ ସତଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଥିବେ । ସଚ୍ଚା ସତ୍‌ଗୁରୁ ସଂଗମରେ ହିଁ ଥା'ନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟର ମହିମା ଗାନ କରିଥାନ୍ତି । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବାବା ହିଁ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ମୁକ୍ତିଦାତା, ଗାଇଡ୍ ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଆଜକିଲିର ଗୁରୁମାନେ ତ ଗଙ୍ଗାସ୍ନାନ ପାଇଁ ଅଥବା ତୀର୍ଥକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଗାଇଡ୍ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ସତଗୁରୁ ତ ଏପରି ନୁହଁନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି— ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ପତିତ-ପାବନ, ସତଗୁରୁଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି । ସେହିଁ ପବିତ୍ର କରାଇପାରିବେ । ଦୁନିଆର ଗୁରୁମାନେ ତ ପବିତ୍ର କରାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଏପରି କେବେ କହିବେ ନାହିଁ ଯେ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାନ୍ତି । ଯଦିଓ ଗୀତା ପଢୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ କିଛି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି ସଦଗୁରୁ ଏକ ବୋଲି ଜାଣିଥାନ୍ତେ ତେବେ ନିଜେ ଗୁରୁ ବୋଲାଇ ନଥାନ୍ତେ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ବିଭାଗ ଅଲଗା ଯେଉଁଠି ଅନେକ ଗୁରୁ, ଅନେକ ଭକ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ବାବା ତ ଏକ ଅଟନ୍ତି । ପୁଣି ଏହି ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଚକ୍ରର ଅନ୍ତିମ ଭାବରେ ଅଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ଏମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟଯୁଗର ବାଦଶାହୀ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ୱତଃ ଘରକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଏକ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ସଂଗମରେ ହିଁ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତୁମେ ପୁରୁଷୋ□ମ ହେଉଛ । ଏଥିରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରିଦ୍ଧିସିଦ୍ଧିର କାମ କରୁ ନାହିଁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟକରାଯାଏ ଗତି-ସଦଗତି ଦାତା ଏକ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ବାବାଙ୍କର ହିଁ ମହିମା ଅଟେ । ଗତି-ସଦ୍‌ଗତି ସଂଗମରେ ହିଁ ମିଳିଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ରହିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାର କଥା ଅଟେ ନା । କିନ୍ତୁ ଏହି ବୁଦ୍ଧି କିଏ ଦେବ ? ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା ହିଁ ଆସି ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତ କାହାକୁ ଦେଉଛନ୍ତି ? ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ । ସେ ପିତା, ସତଗୁରୁ, ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ନା । ବାକି ଅନ୍ୟ ଗୁରୁମାନେ ଭକ୍ତି ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ତୁମର ସଦ୍‌ଗତି ହେଉଛି । ପୁଣି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ଚାଲିଯାଉଛ । ତୁମର ଏହା ବେହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏବେ ତୁମର ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଶେଷ ହୋଇଛି । ଏବେ ଏହି ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଯେପରି କୌଣସି

ଗୁରୁତର ରୋଗୀ ହୋଇଥିଲେ କହନ୍ତି ବ□ମାନ ଇଏ ତ ଚାଲିଯିବା ଉପରେ, ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ମନେ ପକାଇବା । ଶରୀର ତ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ବାକି ଆତ୍ମା ଯାଇ ଅନ୍ୟ ଶରୀର ନେଇଥାଏ । ଆଶା ତୁଟିଯାଇଥାଏ । କଲିକତାରେ ତ ଯେତେବେଳେ ଦେଖନ୍ତି ଆଉ କୌଣସି ଆଶା ନାହିଁ ତେବେ ପ୍ରାଣଚାଲିଯିବା ପାଇଁ ଗଙ୍ଗାରେ ନେଇ ବୁଡାଇଥାନ୍ତି । ମୂ□ମାନଙ୍କର ପୂଜା କରି ପୁଣି ତାକୁ କହନ୍ତି ବୁଡିଯା, ବୁଡିଯା... ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଏହି ସମଗ୍ର ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ବୁଡିବାର ଅଛି । ବନ୍ୟା ହେବ, ନିଆଁ ଲାଗିବ, ଭୋକରେ ମନୁଷ୍ୟ ମରିବେ । ଏହି ସବୁ ପରିସ୍ଥିତି ଆସିବ । ଭୂମିକମ୍ପରେ ଘର ଆଦି ଭାଙ୍ଗିଯିବ । ବ□ମାନ ପ୍ରକୃତି କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଛି ତେଣୁ ସବୁକିଛି ନଷ୍ଟ କରିଦେଉଛି । ଏହି ସବୁ ପରିସ୍ଥିତି ସାରା ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଆସିବ । ଅନେକ ପ୍ରକାରର ମୃତ୍ୟୁ ଆସିବ । ବମ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ବିଷ ଭରାଯାଇଛି । ଟିକିଏ ବାସ୍ନାରେ ବେହୋସ୍ ହୋଇଯିବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ହେବ । ଏସବୁ କିଏ କରାଉଛନ୍ତି ? ବାବା ତ କରାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଏସବୁ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । କାହାକୁ ବି ଦୋଷ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଡ୍ରାମାର ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଜନା ଅଟେ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପୁଣି ନିଶ୍ଚୟ ନୂଆ ହେବ । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଆସିବ । ବିନାଶ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ହଟାଇ ଦେବା, ଏହାକୁ ହିଁ ବେହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ କୁହାଯାଉଛି ।

ଏବେ ତୁମେ କହୁଛ ବାଃ ସତଗୁରୁ, ବାଃ, ଯିଏକି ଆମକୁ ଏହି ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଯେ ଏପରି କର୍ମ କର ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର ନିନ୍ଦା ହେବ । ତୁମେ ଏଠାରେ ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଇ ମରିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରୁଛ । ଦେହକୁ ଭୁଲି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବୁଛ । ଦେହରୁ ଅଲଗା ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଏହା ତ ବହୁତ ଭଲ କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ବାଃ ସତଗୁରୁ ବାଃ । ପାରଲୌକିକ ସତଗୁରୁଙ୍କର ହିଁ ବାଃ-ବାଃ ହେଉଛି । ଲୌକିକ ଗୁରୁ ତ ଢେର ଅଛନ୍ତି । ସତ୍ୟ-ସତ୍ୟ ସତଗୁରୁ ତ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ନାମର ଗାୟନ ହେଉଛି । ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ପିତା ତ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି । ନୂଆ ସୃଷ୍ଟିର ସ୍ଥାପନା କିପରି ହେଉଛି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ପ୍ରଳୟ ହୋଇଗଲା ପୁଣି ଓସ୍ତ ପତ୍ରରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭାସି-ଭାସି ଆସିଲେ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଓସ୍ତ ପତ୍ର ଉପରେ ଶିଶୁ କିପରି ଆସିବେ । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ମହିମା କରିବା ଦ୍ୱାରା କିଛି ଫାଇଦା ହେବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ଏବେ ଆରୋହଣ କଳାରେ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ସତଗୁରୁ ମିଳିଛନ୍ତି । କୁହାଯାଏ ଚଢତି କଳା ତେରେ ଭାନେ ସର୍ବକା ଭଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ତୁମର ଉନ୍ନତି ହେବାର ସମୟ ଆସେ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହୁଏ । ତେଣୁ ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ୮୪ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ହିଁ ନେଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନ୍ମରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମ ରୂପ ହୋଇଯାଉଛି । ଏପରି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ଅମୁକ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛି । ନାଁ, ଆତ୍ମା ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛି । ଶରୀର ତ ବଦଳି-ବଦଳି ଯାଉଛି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହିସବୁ କଥା ରହିଛି । ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଦରକାର । ଯେ କେହି ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଅ ଯେ ଆଦିରେ ଦେବୀ-ଦେବତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ପୁଣି ମଧ୍ୟରେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ହେଲା । ସିଡି ଓହ୍ଲାଇ ଚାଲିଲେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମକୁ ସ□ପ୍ରଧାନ କୁହାଯିବ ପୁଣି ସ□, ରଜୋ, ତମୋକୁ ଓହ୍ଲାଉଛ । ଚକ୍ର ଘୂରି ଚାଲିଛି । କେହି-କେହି କହୁଛନ୍ତି ବାବାଙ୍କର କ'ଣ ଦରକାର ଥିଲା ଯାହାକି ଆମକୁ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରରେ ଆଣିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ତ ଅନାଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ, ଏହାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିବାକୁ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇ ଯଦି ନ ଜାଣିଲେ ତେବେ ନାସ୍ତିକ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଜାଣିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦ ମିଳୁଛି । ଏହି ପାଠପଢା କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । ବଡ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ କରିଥିବା ଛାତ୍ର ମନରେ ଖୁସି ଥାଏ ଯେ ମୁଁ ବଡ ପଦ ପାଇବି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ପୂର୍ବଜନ୍ମରେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ପାଠପଢା ଦ୍ୱାରା ଏହି ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ପାଠପଢା ଦ୍ୱାରା କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦ ମିଳୁଛି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଅଟେ ନା । ବଡ-ବଡ ମନ୍ଦିର ଯେଉଁମାନେ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ଅଥବା ଯେଉଁମାନେ ବଡ ବଡ ବିଦ୍ୱାନ ରହିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆରମ୍ଭରୁ ଏହି ଦେବତାମାନେ କିପରି ଜନ୍ମ ନେଲେ ତେବେ କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହା ତ ଗୀତାରେ

ବର୍ଣ୍ଣିତ ରାଜଯୋଗ ଅଟେ । ଗୀତା ତ ପଢୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଫାଇଦା କିଛି ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମକୁ ବାବା ଆସି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ କହୁଛ ବାବା ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ମିଶିଥିଲୁ । କାହିଁକି ମିଶିଥିଲ ? ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପ□ ନେବା ପାଇଁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ । କେହି ବି ଛୋଟ, ବଡ, ବୁଢା ଇତ୍ୟାଦି ମଧୁବନକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ଏକଥା ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣି କରି ଆସୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ସତ୍ୟ ନାରାୟଣଙ୍କର ସତ୍ୟ କଥା ଅଟେ ନା । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ— ରାଜତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିଯାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଆନ୍ତରିକ ଖୁସି ମିଳୁଛି । ବାବା ପଚାରୁଛନ୍ତି ରାଜତ୍ୱ ନେବା ପାଇଁ ସାହାସ ଅଛି ତ ? କହୁଛନ୍ତି ବାବା କାହିଁକି ନୁହେଁ, ଆମେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ ତ ପାଠ ପଢୁଛୁ । ଏତେ ସମୟ ଆମେ ନିଜକୁ ଦେହ ଭାବି ଚାଲିଥିଲୁ ଏବେ ବାବା ଆମକୁ ସଠିକ୍ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାରେ ମେହନତ ଲାଗୁଛି । ବାରମ୍ବାର ନିଜର ନାମ-ରୂପର ସ୍ମୃତି ଆସିଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ନାମ-ରୂପଠାରୁ ନ୍ୟାରା ହେବାକୁ ପଡିବ । ତେବେ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ନାମ ଅଟେ ନା । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପରମପିତା, ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ତ ପରମପିତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ପରମ ଅକ୍ଷର ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି । ବାଃ ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଶିଖ୍‌ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇପାରିବ । ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହେବ ଶିଖ୍ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ତ ଏସବୁ ପୂରା ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏତେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇନାହିଁ ଯେତେ "ଗୁରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହେବ"ଏବଂ "ଜପ ସାହେବ ସୁଖମଣୀ''ରେ ଅଛି । ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ଦୁଇଟିରେ ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କଥା ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ସାହେବଙ୍କୁ ଯାଦ କଲେ ତୁମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସୁଖ ମିଳିବ । ଏଥିରେ ସଂଶୟର ତ କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବାବା ବହୁତ ସହଜ କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କେତେ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମାନ୍ତରିତ ହୋଇ ଶିଖ ହୋଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଇବା ପାଇଁ କେତେ ଚିତ୍ର ଆଦି ତିଆରି କରିଛ ଏକଥା କେତେ ସହଜରେ ବୁଝାଇପାରିବ । ତୁମେ ଆତ୍ମା ଅଟ ପୁଣି ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ଧର୍ମରେ ଅଭିନୟ କରି ଆସିଛ । ଏହି ଦୁନିଆ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ବୃକ୍ଷ ଅଟେ । ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଯିଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କିପରି ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଇଥିଲେ— ନୂଆ ଆତ୍ମା କୌଣସି କର୍ମଭୋଗ ଭୋଗିବେ ନାହିଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆତ୍ମା କୌଣସି ବିକର୍ମ କରି ନାହିଁ ଯାହା ଫଳରେ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ । ସେ ତ ସ□ପ୍ରଧାନ ଆତ୍ମା ଉପରୁ ଆସୁଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସି ପ୍ରବେଶ କରୁଛି ତାଙ୍କୁ କ୍ରସ୍‌ରେ ଚଢାଉଛନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ସେ ତ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଜନ୍ମ ନେଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଉଛନ୍ତି । ପୋପ୍‌ଙ୍କର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।

ବ□ମାନ ସାରା ଦୁନିଆ ମୂଲ୍ୟହୀନ ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ମୂଲ୍ୟହୀନ ଥିଲ । ଏବେ ତୁମେ ମୂଲ୍ୟବାନ ହେଉଛ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଉ□ରାଧିକାରୀମାନେ ତାଙ୍କ ପରେ ସମ୍ପ□ ଭୋଗ କରିବେ କେବେ ନୁହେଁ । ତୁମେ ନିଜର ହାତ ଭରପୂର କରିଯାଉଛ, ବାକି ସବୁ ହାତ ଖାଲି କରିଯିବେ । ତୁମେ ଭରପୂର ହେବା ପାଇଁ ହିଁ ପାଠ ପଢୁଛ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯିଏ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଆସିଥିଲେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଆସିବେ । ଟିକିଏ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ଆସିଯିବେ । ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ତ ବାବାଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଢେର ପ୍ରଜା ତିଆରି କରୁଛ, ବାବା କ'ଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବେ । ଅଳ୍ପ ବହୁତ ଶୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜା ହୋଇଯିବେ । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଅଗଣିତ ହୋଇଯିବେ ।

ବ□ମାନ ତୁମ ସହିତ ବାବା ମଧ୍ୟ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । ବାବା ତ ସେବା ବିନା ରହି ପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟହ ସକାଳୁ ସେବା କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସତସଙ୍ଗ ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ସକାଳୁ କରିଥା'ନ୍ତି ନା । ସେ ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫୁରସତ୍ ଥାଏ । ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ଘରୁ ବହୁତ ସକାଳୁ-ସକାଳୁ କିମ୍ବା ରାତିରେ ମଧ୍ୟ ଆସିବା ଅନୁଚିତ୍ କାହିଁକି ନା ଦିନକୁ ଦିନ ଦୁନିଆ ବହୁତ ଖରାପ ହୋଇଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ଗଳି-ଗଳିରେ ସେ□ର ଏପରି ନିକଟରେ ରହିବା ଉଚିତ୍, ଯଦ୍ୱାରା ଘରୁ ବାହାରି ସେ□ରକୁ ଆସିବା ସହଜ ହୋଇଯିବ । ତୁମର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଗଲେ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେବ । ବାବା ତ ବହୁତ ସହଜ କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ରାଜଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ବାକି ସାରା ଦୁନିଆ ରହିବ ହିଁ ନାହିଁ । ପ୍ରଜା ତ କେତେ ଢେର ସଂଖ୍ୟାରେ ହେବେ । ମାଳା ମଧ୍ୟ ତିଆରି ହେବ । ମୁଖ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ

ବହୁତଙ୍କର ସେବା କରି ନିଜ ସମାନ କରୁଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ମାଳାର ଦାନ ହେବେ । ଲୋକେ ମାଳା ଗଡାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ବହୁତ ଗୁରୁମାନେ ମଧ୍ୟ ମାଳା ଗଡାଇବାକୁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ଯାହାଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ସେଥିରେ ହିଁ ଲାଗି ରହିବ । କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଦିନକୁ ଦିନ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ଦିନକୁ ଦିନ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଏହି ଦୁନିଆ ବହୁତ ବିକାରୀ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କୁ ଅନେକ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ତ ବହୁତ ବିରକ୍ତ ହୋଇଗଲୁଣି, ଜଲଦି ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ନେଇଚାଲ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର, ସ୍ଥାପନା ନିଶ୍ଚୟ ହେବ— ଏହା ବାବାଙ୍କର ଅତିଥି ସତ୍କାର ଅଟେ । ଏହି ଆତିଥ୍ୟ ହିଁ ତୁମକୁ ନେଇଯିବ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ପରମଧାମରୁ ଆସିଛ ପୁଣି ସେଠାକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ପୁଣି ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସିବ । ତେଣୁ ପରମଧାମକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଏହି ସନ୍ଦେଶ ତୁମକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ । ତୁମ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ସନ୍ଦେଶଦାତା ନୁହଁନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିଧାମରୁ ତଳକୁ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ସିଡି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ପଡିବ । ଯେବେ ସମସ୍ତେ ପୂରା ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାନ୍ତି ତେବେ ବାବା ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ□ପ୍ରଧାନ କରିଦିଅନ୍ତି । ତୁମ କାରଣରୁ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ପଡୁଛି କାହିଁକି ନା ତୁମକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଦରକାର - ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଏହି ଦେହର ନାମ-ରୂପରୁ ନ୍ୟାରା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲଗା ହୋଇ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସଦ୍‌ଗୁରୁଙ୍କର ନିନ୍ଦା ହେବା ଭଳି କୌଣସି କର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ମାଳାର ଦାନା ହେବା ପାଇଁ ବହୁତଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ଆନ୍ତରିକ ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମେ ରାଜତ୍ୱ ନେବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପାଠ ପଢୁଛୁ । ଏହି ପାଠପଢା ହେଉଛି ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ ।

ବରଦାନ:-ନିଜର କଲ୍ୟାଣକାରୀ ମନୋବୃ□ ଦ୍ୱାରା ସେବା କରି ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ଅଧିକାରୀ ହୁଅ ।

କଲ୍ୟାଣକାରୀ ମନୋବୃ□ ଦ୍ୱାରା ସେବା କରିବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଆଧାର । ଯେବେକି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ଆମେ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟୁ ତେବେ ଅକଲ୍ୟାଣର କ□ବ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।କ□ବ୍ୟ ଯେପରି ହୋଇଥାଏ ନିଜର ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହୋଇଥାଏ, ଯଦି ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ରହିବ ତେବେ ସର୍ବଦା ଦୟାଶୀଳ ଏବଂ ମହାଦାନୀ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବ । ପ୍ରତି ପାଦରେ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ମନୋବୃ□ ରହିବ, ମୁଁ ପଣିଆ ଆସିବ ନାହିଁ, ନିମି□ ପଣିଆର ସ୍ମୃତି ରହିବ । ଏହିଭଳି ସେବାଧାରୀଙ୍କୁ ସେବାର ପ୍ରତିଦାନରେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସାଧନ ଗୁଡିକର ଆକର୍ଷଣ ସାଧନାକୁ ଖଣ୍ଡିତ କରିଦିଏ ।